

Leto 8, št. 42

marec 2011

Glasilo skupine SRCE

Skupnost Razvezanik v Cerkvi

Cvetka Lavrič:

POMLAD

Pomlad se odpira v srcih ljudi,
prepiha, odstrani temačne dni,
da vstopi ljubezen in nas prepoji.

Vse že kipi in se zliva čez rob,
vsepovsod trka
in vabi v življenje.

Vse brsti in se podarja,
polno ljubezni, ki ne usahne,
še solza zacveti v nasmeh.

Hvala se za jutranjo zoro,
ko z roso se umijem in osvežim,
da vsa zadrhtim in vse zadiši.

Naj Ti bom brezskrbno podarjena,
s pesmijo in hvalnico Tebi v slavo
ter v zahvalo za dane darove.

Igor Ribič:

POMLADNEMU GLASILU NA POT

*Sonce vzhaja in zahaja,
cvet je vzklije in umre,
a prijateljstvo ostane,
nikdar ne zamre.*

V duhu teh besed se je od vodenja in aktivnega delovanja v skupini SRCE poslovila ga. Helena Reščič Granda. Brez nje in pogumnih bratov jezuitov ter morda še koga najbrž ne bi bilo skupine SRCE. Pomenljive so besede, ki jih je zapisala v januarški številki glasila, da »so se nas medsebojna srečanja dotaknila na različne načine, nekaterim pa tudi močno spremenila življenje«.

Bog ji povrni za njeno razdajanje talentov vsem in za vse v skupini SRCE, še posebno nam, ki smo pred začetkom letošnjega posta pokazali voljo in si naložili, da bo skupina SRCE tudi po njenem odhodu uresničevala zastavljene cilje in svoje poslanstvo.

V teh dneh smo že globoko v postnem času oziroma času preнове. Narava nam kaže sveže oblačilo. Novo podobo si je nadelo tudi naše glasilo, kakor ste najbrž opazili, in na računalniškem zaslonu ali v rokah imate drugo letošnjo številko, v kateri ne prezrite prispevka našega duhovnega voditelja p. Viljema Lovšeta, tokrat 1. del 6. poglavja Skrb za otroke po razvezi v luči božje besede. V nadaljevanjih bomo odslej predstavljali tudi članek Razumevanje prevare v zakonu: Sintezni model odpuščanja, ki ga je prosto prevedel za nas g. Vili Granda. O pestrem dogajanju v skupini pričajo številni zapisi udeležencev izletov in duhovnih vaj.

Objava razpisa za letovanje na otoku Murterju na zadnjih straneh priča, da so naše misli že usmerjene v počitniški čas, na koncu pa ne manjkajo druga obvestila in vabila na duhovne vaje, ki jih pripravljajo in vodijo bratje jezuiti.

Prijazno vabljeni k branju!

SKRB ZA OTROKE PO RAZVEZI V LUČI BOŽJE BESEDE, VI. poglavje/1. del

6 POZITIVNE MOŽNOSTI ZA STARŠE V ODNOSU DO OTROK

6.1 Starševstvo ali oskrba?

Pri skrbi za vzdrževanje družine lahko včasih pozabiš na svoje starševske odgovornosti. Vsak dan si je dobro določiti: kaj je moja prednostna naloga? Starševstvo ali oskrba? Odločiti se moraš, kdaj se boš usedel poleg otrok in govoril z njimi. Pereš lahko pozneje, čeprav si utrujen. Jutri se moraš spet odločiti, da boš po vrnitvi iz službe najprej mati/oče in šele nato skrbnik. Če tega ne boš delal, te bo, ko bodo otroci ušli izpod nadzora, tlačila mora. Niso namreč imeli roditelja, ki bi jih vzgajal in jim posvečal svoj čas. Podivjali so, ker so imeli samo skrbnika (nakupovalca, kuharja, pralca, paznika).

Če poskušamo biti »nad(super)mamice« ali »nad(super)očki« in tudi »superdelavci«, se bomo izčrpali in izgubili pogum. Ne pozabite, kako velik in mogočen je Bog. Od vas ne pričakuje, da boste vse to opravili iz svojih moči.

V molitvi premislite, kako bi lahko svoj dan spremenili, da bi bilo manj stresa in več prijaznega starševstva. Morda greste lahko bolj zgodaj v službo in se vrnete v istem času kakor otroci iz šole. Morda v župniji zaprosite za najstnike prostovoljce, da enkrat na teden pomagajo pospraviti hišo ali vrt. Morda lahko svoje odgovornosti delite z nekom, ki je prav tako ostal sam z otroki: kuhanje zdravih obrokov, nabava hrane in drugi opravki.

Dragi Bog, pokaži mi, kako naj svojo zaposleno pamet in urnik uredim tako, da bom dal vedno na prvo mesto stvari, ki so tebi všeč - npr. druženje in smeh s svojimi otroki. Amen.

Toda Gospodova dobrota je od vekomaj, do vekomaj za tiste, ki se ga bojijo, njegova pravičnost do otrok otrok.

(Ps 103,17)

6.2 Pomagajte otrokom k samospoštovanju

Številni otroci, katerih starši gredo narazen ali se ločijo, razvijejo nizko samospoštovanje. Razlogi za to so različni: (1) otrok lahko verjame, da je on povzročil ločitev, (2) lahko se bojuje z občutki, da mu ni uspelo pripeljati staršev znova skupaj, ali (3) pa ob poroki z drugim doživlja, da je zapuščen.

Na več načinov lahko svojim otrokom pomagata k samospoštovanju: roditelj se mora ukvarjati z otrokom. Sedeti mora ob njem in ga poslušati. Svojo ljubezen mu dokaže s časom, posvečenim njemu. Otrokom zaupajte drobna hišna ali gospodinjska dela. Številni razvezani starši si ne vzamejo časa, da bi jih naučili gospodinjskih del. Morda celo mislijo: »Laže sam spravim stvari v pralni stroj, kakor da hodim za otrokom, ga učim in popravljam.« Otroci to vedo, zato delo opravijo slabo in tako jim ni treba več pomagati pri hišnih opravilih. Če jih vadite v hišnih opravilih, dobijo občutek, da so dragoceni in pomembni člani družine.

Posnemajte torej Boga, saj ste njegovi ljubljene otroci in živite v ljubezni, kakor je tudi Kristus vzljudil nas in je daroval sam sebe za nas kot blago dišečo daritev in žrtev Bogu.

(Ef 5,1-2)

Glejte torej, kako dela Bog, in ga posnemajte, podobno kakor se otroci naučijo pravilnega vedenja od svojih staršev.

Dragi Bog, moj otrok ima nizko samospoštovanje. Včasih se mi zdi, da ne morem nič storiti, da bi se mu izboljšalo. Pomagaj mi sprevideti, kako lahko pomagam. Prosim te, daj mi priložnost, da bom lahko pomagal svojemu otroku rasti. Amen.

6.3 Zgled, odgovornost, izkustvo in spodbujanje

Za dobro vzgojo otroka so potrebne štiri stvari: zgled, odgovornost, izkušnja in spodbujanje. Poleg dobrega zgleda je zelo pomembno, da otroka izpostavimo odgovornosti in šoli življenja. Izpostaviti jih odgovornosti pomeni iti z njimi skozi življenje. Pomagamo jim, da se na primer naučijo, kako uporabljati svoj

denar. Beremo jim knjige o spolnosti. Najprej jim je treba dati zgled, potem pa jih lahko izpostavimo odgovornosti in stvarjem, ki se jih morajo naučiti.

Naslednji korak je, omogočiti jim, da se učijo z izkušnjami. To pomeni, da se včasih umaknete in otrokom pustite, da naredijo svoje lastne odločitve. Morda imate ta pomislek: Ali naj otroku kar pustim, da si bo kupil zelo poceni igračo, ki se bo v nekaj dneh pokvarila? Da. Tako se bo naučil, da lahko svoj denar slabo zapravi in da ima to boleče posledice.

Četrty korak je spodbujanje otroka. Če so si za nekaj vztrajno prizadevali, jih pohvalite. V odnosu do svojih otrok sledite Jezusovemu zgledu:

Nebeški Oče, prosim te, naj moji otroci rastejo v ljubezni in poslušnosti. Naj se naučijo živega in odrešujočega osebnega odnosa s teboj. Amen.

Prinašali so mu otroke, da bi se jih dotaknil, učenci pa so jih grajali. Ko je Jezus to videl, je postal nejevoljen in jim je rekel: »Pustite otroke, naj prihajajo k meni, in ne branite jim, kajti takšnih je Božje kraljestvo. Resnično, povem vam: Kdor ne sprejme Božjega kraljestva kakor otrok, nikakor ne pride vanj.« In objel jih je, položil nanje roke in jih blagoslavljal.

(Mr 10, 13-16)

6.4 Vaš dobri zgled

Prvi korak pri vzgoji vašega otroka je dober zgled. Če ga hočete naučiti, kako delati z denarjem, mu morate sami dati zgled. Enako velja za spolnost.

Tisti čas so učenci stopili k Jezusu in dejali: »Kdo je torej največji v nebeškem kraljestvu?« Tedaj je poklical k sebi otroka, ga postavil mednje in rekel: »Resnično, povem vam: Če se ne spreobrnete in ne postanete kakor otroci, nikakor ne pridete v nebeško kraljestvo! Kdor se torej poniža kot ta otrok, bo največji v nebeškem kraljestvu, in kdor sprejme enega takega otroka v mojem imenu, mene sprejme.«

(Mt 18,1-5)

Vaš otrok se od vas uči, kako se spopadate s problemi, kako se odzivate na nove okoliščine, kako se sporazumevate z drugimi ljudmi in kako izkazuje ljubezen. Vaš zgled je ključnega pomena za njihov razvoj. Prosite Boga, naj vam pomaga prepoznati, kje imate težave, da se boste lahko popravili na bolje.

Včasih se boste morali ponižati in se otrokom ali drugim ljudem opravičiti. To je težko, a izredno pomembno. Bog želi, da odrasli postanemo kakor otroci v ponižnosti, ljubezni, iskrenosti in veselju.

Bog Oče, rad bi v življenju hodil z otroško vero in ga živel v otroški poslušnosti tvoji Očetovski ljubezni. Amen.

Kristina Coop Gordon, Donald H. Baucom:

RAZUMEVANJE PREVARE V ZAKONU: SINTEZNI MODEL ODPUŠČANJA, 1. del

(Vili Granda, prosti prevod)

Odpuščenje je bistveno vprašanje, problematično za mnoge pare, posebno tiste, ki se udeležujejo zakonske terapije. V psihološki literaturi mu je bilo doslej namenjenega razmeroma malo prostora. Namen tega članka je zato predstaviti sintezni model odpuščenja, pri tem pa uporabiti različne teorije, vključno z odpuščenjem in ozdravljenjem po doživetih travmi, poznavanje vedenjskih in družinskih procesov ter teorijo orientiranega vpogleda. Odpuščenje tako pojmuje kot proces v treh stopnjah, katerih vsaka ima svojo zaznavno, vedenjsko in čustveno komponento. Trdimo celo, da so si te tri stopnje zelo podobne ali celo enakovredne osebnemu odzivu na travmatični stres: imamo odgovor na prvotno prizadetost; imamo poskus, da bi samemu dogodku dali neki pomen; oseba začne napredovati in okreva. Odpuščenje pojmuje:

- a) kot pridobitev realističnega, neizkrivljenega in uravnoveženega vpogleda v partnersko zvezo;*
- b) kot sprejetje dejstva, da so nas obvladala negativna čustva soudeleženega partnerja;*
- c) kot prenehanje želje po tem, da bi kaznovali soudeleženega partnerja.*

V psihološki literaturi razprave o odpuščanju nastajajo predvsem v zadnjih 20 letih, ko se je več terapevtov zavzelo za njegovo klinično koristnost in vrednost pri gradnji osebnosti. Na primer: odpuščanje se pogosto uporablja pri terapiji za odpravo jeze in ozdravitve bolečine po zlorabah. Še več, terapevti ga preučujejo pri prizadetosti zaradi nezvestobe kot enega poglobitnih delov ozdravljenja. Kljub poznavanju klinične koristi pa je odpuščanje še vedno precej prezrto v večini psiholoških časopisov. Želimo predstaviti nov pogled nanj, pri čemer združujemo obstoječe teorije o odpuščanju in jih povežemo v izsledke o poznavanju vedenjskih vzorcev. Poskušamo povečati tudi njegovo uporabnost pri klinični in raziskovalni javnosti v zvezi z zakonskimi terapijami.

V večini teorij odpuščanje ni samo proces. Sestavljeno je iz treh ločenih stopenj, ki skupaj pripeljejo do spoznanja, da je psihološka travma ozdravljena:

- a) prizadetost,
- b) iskanje pomena in
- c) okrevanje.

Čeprav model okrevanja po travmatičnem stresu ustreza splošnemu vzorcu pri odpuščanju, obstajajo posebni vidiki, ki so edinstveni za samo odpuščanje, vključno z notranjimi duševnimi in osebnimi značilnostmi v tem procesu. Odpuščanje torej ni le preprost odgovor na travmatični stres. Zaradi ponotranjene narave odpuščanja z zaznavnimi, čustvenimi in vedenjskimi posledicami, ki so posebne za razmerja in morajo biti razčiščene pred samim zaključkom procesa, na vsaki stopnji prav tako obstaja posebna komponenta zaznave oz.

spoznanja, čustev in vedenja. Prva naloga vsake stopnje je spoznanje, zavedanje, da je ta proces preplavljen z veliko intenzivnostjo negativnih čustev, tako da je na prvi pogled lahko videti kot povsem čustvene narave.

Pomemben vidik predstavljene zasnove odpuščanja je nepogojenost s tem, da se mora partner za njegovo uresničitev z njim sprijazniti. Partner se lahko odloči, da bo razmerje zaključil, pa so kljub temu izpolnjeni vsi pogoji za odpuščanje. Namesto tega ta model predvideva, da odpuščanje sestavljajo:

- a) realistični, neizkrivljeni in uravnoteženi vpogled v partnersko zvezo;
- b) sprejetje dejstva, da smo bili obvladani z negativnimi čustvi soudeleženega partnerja; in
- c) prenehanje želje po tem, da bi kaznovali soudeleženega partnerja.

Gre za celotno notranje delovanje osebe, ki odpuščanje daje, do osebe, ki bo odpuščanje prejela, in za medsebojno delovanje med njima. Doslej se je večina pomembnejših člankov s tega področja dotikala predvsem osebe, ki odpušča, toda na koncu je mogoče nerazumevanje samega trenutka odpuščanja. V tem članku se ukvarjamo s psihološko razsežnostjo, tako da je model odpuščanja usmerjen k osebi, ki se je zavezala, da bo odpustila. Ta proces se zgodi zaradi izredno močne notranje potrebe in razmeroma neodvisno

od drugega partnerja; po drugi strani pa lahko rečemo, da so posebna vsebina in odnosi na posameznih stopnjah na videz zelo odvisni od partnerja in razmerja. In vendar gledamo na odpuščanje bolj kakor na naravno izvršitev, ki se nanaša na etiko. Če povzamemo, njegove značilnosti so omejene z osebo, ki si prizadeva za odpuščanje v partnerskem procesu.

Izbrali smo izraza »ranjeni partner« za osebo, ki je vključena v odpuščanje, in »soudeleženi partner« za storilca dejanja (ali dejanj), ki se mu odpušča(jo).

(nadaljevanje v majski številki glasila)

JANUARSKI IZLET SKUPINE SRCE

V zgodnjem januarskem jutru smo se člani skupine Srce zbrali pri Svetem Jožefu. Ta dan smo imeli namen prehoditi del poti po Krasu. Jutro je bilo mrzlo in megleno. Veselili smo se dne, ki se je prebujal v ljubljansko meglo, saj smo bili prepričani, da je pred nami sončen, topel januarski dan. Kmalu se je pripeljal Tomaž z velikim avtobusom. Namestili smo se na sedeže, se prešteli in že je nasmejani voznik peljal proti Krasu. Molili smo za blagoslov varne vožnje in vseh nas, ki smo se ta dan odločili preživeti skupaj in se povezati v skupnem zanimanju, ter medse povabili Jezusa. Potopili smo se v klepet s sopotniki na sosednjih sedežih.

Ustavili smo se na postajališču Lom, da je vstopilo še nekaj članov skupine. Tomaž nas je priganjal, da se moramo podvizati, ker nas na dogovorjenem mestu čaka Nevio, organizator pohoda. Z vsakim kilometrom je postajalo vreme bolj

Pred cerkvijo Marije Kraljice sveta na Vejni

oblačno in začelo je rositi. Nevio nas je pričakal na nekdanjem mejnem prehodu z Italijo. Razveselili smo se ga in skupaj smo se odpeljali do Doline pri Trstu, kjer smo izstopili in vzeli pot pod noge. Rosilo ni več,

Megla, megla, megla ...

megla pa se je še vlekla okrog nas, ki smo si zavezovali čevlje, zapenjali oblačila in natikali trakove, ter nam silila prav v kosti. Kljub temu smo se polni pričakovanj zagrizli v strmi hrib. Nevio je napovedal, da je to edini strmi vzpon na več ur trajajoči poti in da se nam bo večkrat odprl prelep pogled s pečin proti morju in proti koncu na Trst s pristaniščem in Miramarom. Med potjo smo seveda prehodili še nekaj krajših strmih vzponov, se dvigali in spuščali, prečkali glavne ceste, hodili po obronkih pečin, po trasi nekdanje avstro-ogrske železnice, se ustavljali ob tablah z opisom poti, tudi v slovenskem jeziku, odpeli angelovo češčenje, se v pogovorih posvečali drug drugemu, si privoščili malico iz nahrbtnika -

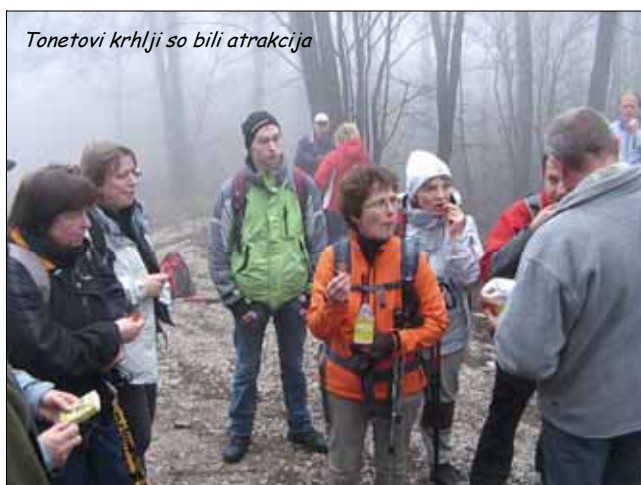
toda megla nas ni zapustila, kljub srčni želji vseh, da bi nam sončni žarki posijali vsaj za kratek čas. Jemala nam je pogled na okolico, ni pa nam mogla vzeti pogleda drug na drugega in stika s sočlovekom.

V mraku smo prispeli na cilj, cerkev Marije Kraljice sveta na Vejni, ki so jo zgradili istrski begunci in kraljuje nad Tržaškim zalivom. Tomaž nas je z avtobusom že čakal pod cerkvijo. Hitro smo vstopili in že smo se peljali proti Ljubljani. Pri Svetem Jožefu smo se zahvalili Sv. Duhu, da bedi nad nami, in drug drugemu ter se poslovili.

Kljub megli in telesni utrujenosti sta naše druženje ob hoji in pogovorih prepletla veselje in sproščenost. Napolnili smo se z upanjem in močjo za premagovanje delovnih dni in vsakodnevnih težav.

Vsako druženje sprejmimo kot dar božji, ki naj vsakemu izmed nas pripomore k dobremu!

oblačno in začelo je rositi. Nevio nas je pričakal na nekdanjem mejnem prehodu z Italijo. Razveselili smo se ga in skupaj smo se odpeljali do Doline pri Trstu, kjer smo izstopili in vzeli pot pod noge. Rosilo ni več, megla pa se je še vlekla okrog nas, ki smo si zavezovali čevlje, zapenjali oblačila in natikali trakove, ter nam silila prav v kosti. Kljub temu smo se polni pričakovanj zagrizli v strmi hrib. Nevio je napovedal, da je to edini strmi vzpon na več ur trajajoči poti in da se nam bo večkrat odprl prelep pogled s pečin proti morju in proti koncu na Trst s pristaniščem in Miramarom. Med potjo smo seveda prehodili še nekaj krajših strmih vzponov, se dvigali in spuščali, prečkali glavne ceste, hodili po obronkih pečin, po trasi nekdanje avstro-ogrske železnice, se ustavljali ob tablah z opisom poti, tudi v slovenskem jeziku, odpeli angelovo češčenje, se v pogovorih posvečali drug drugemu, si privoščili malico iz nahrbtnika -

Tonetovi krljji so bili atrakcija

SMUČANJE NA KOBLI

Bližale so se zimske počitnice. Otroci so večkrat omenjali smučanje. Ker pa jaz ne smučam, sem razmišljala, koga bi prosila, da bi šel z nami na bele strmine vsaj za en dan.

Kako sem se razveselila, ko sem prejela Marijino pošto, da nas Izi vabi v nedeljo, 20. 2. 2011, na enodnevno smučanje z otroki. Takoj smo se prijavili. V nedeljo zjutraj otrok ni bilo treba buditi tako kakor pred odhodom v šolo, saj so vstali z navdušenjem. V Ljubljani smo se dobili z Marijo, Jožico in Izijem, na Voklem pa sta nas čakala še Bernarda in David. Parkirišče pod smučiščem Kobla je bilo skorajda še prazno, ko smo prispeli. Hitro so se pripravili in se odpravili na smučišče. Že so se z vlečnico odpeljali v hrib, jaz pa sem gledala za njimi in nestrpno čakala, da se pripeljejo v dolino. Za spust je treba posebej pohvaliti Bernarda, ki se je prvič preizkušala na smučišču, najmlajšo udeleženko Lucijo in Izija, ki ju je z budnim očesom spremljal in inštruiral na strmini.

Vreme nam je bilo naklonjeno, toplo in oblačno, tako da se sneg ni topil. Parkirišče pod smučiščem se je popolnoma napolnilo, a gneča na smučišču naših smučarjev ni motila. Na njihovih obrazih je bilo videti navdušenje in zadovoljstvo. Le neradi so si vzeli čas za čaj in nekoliko daljši odmor za malico. Potem so se spet spuščali eni po lažjih, drugi po zahtevnejših progah. Jožica je spremljala Lucijo. Karto so naši smučarji

dobro izkoristili, bolj kakor drugi, kajti ko smo se vrnili do avtomobilov, jih je bilo na parkirišču spet le še nekaj. Prijetno utrujeni, a zadovoljni in Bogu hvaležni za čudoviti dan, smo se ustavili še na Bledu in se posladkali.

Hvala vsem za prijetno vzdušje, predvsem pa Iziju, Mariji in Jožici, ki so namesto mene na smučišču prevzeli skrb za moje otroke.

Zgodaj zjutraj smo se odpeljali proti Kobli. Na bencinski črpalki smo imeli postanek in prispeli na cilj ob 9.00. Obuli smo si smučarske čevlje in si naredili smučarske hlače ter drugo opremo. Nato smo začeli smučati. Po smučišču smo se spuščali zelo dolgo. Na vrsti je bila malica - usedli smo se v ležalnike in jedli. Pa spet po belih strminah navzdol! Ko je ura odbila štiri, je bilo zabave konec. Spakirali smo svoje stvari in se odpeljali domov. Nazaj grede smo se ustavili še na Bledu v slaščičarni in pojedli kremne rezine. Bilo je SIJAJNO.

VIŠARSKO ZIMSKO ROMANJE

Ker sem lani zbolela in mi ni bilo dano, da bi se udeležila romanja s srčki na Višarje, sem bila letos Bogu hvaležna, da se mi je ta želja uresničila. Najprej sem nekaj dni oklevala, ali bi šla peš ali bi smučala. Po premisleku pa sem se odločila za slednje in ni mi bilo žal.

Izleti in romanja s srčki so vedno prijetni, poučni in zabavni. Tudi to romanje je bilo takšno. Imeli smo zabavnega šoferja Tomaža, ki je poskrbel za dobro voljo, posebno nazaj grede v Ljubljano. Povedal nam je tudi zgodbico iz svojih sanj. Moram priznati, da se že dolgo nisem tako zabavala, saj sva se s Cvetko nasmejali do solz.

Iz Ljubljane smo se podali ob 8.30, žal brez p. Viliija, ker je zbolel. Vendar se nam je v Šiški pridružil dobro razpoloženi p. Robin. Povabil nas je, da vsak pove nekaj o sebi. To smo tudi storili in ugotavljali, da nas je bilo nekaj že na Višarjah, jaz sem bila poleti, pred 15 leti. Za nekatere je bilo to prvo romanje, nekateri pa so nam povedali, da gredo vsako leto. Spotoma so se nam pridružili še nekateri potniki. Kapljali so v mali avtobus kakor sladki bombončki. Zadnjič smo se ustavili v Kranju, kjer je vstopil v avtobus še smučar Janez. Kar oddahnila sem si, z mislijo, da ne bom smučala sama.

Nekateri smo si zaželeli jutranje kavnice. P. Robin in Tomaž sta nas uslišala in ustavili smo se takoj za Kranjsko Goro. Potem nam je mladi potnik povedal še nekaj šal in že smo se znašli pod Višarjami. Pri gondoli smo se zbrali smučarji: Marta, Peter, Iztok, Janez in jaz. Drugi so vzeli palice in se odpravili na pešpot. Že v avtobusu pa smo se dogovorili, da se dobimo v višarski cerkvi pri sv. maši ob 14. uri.

Smučarska proga je bila dobra. Smučali smo skupaj, si vmes malo odpočili in preizkusili vse možne proge na celotnem smučišču. Mene so do 14. ure noge že močno bolele in čutila sem, da se pripravljam

Foto: Igor Ribič

Foto: Igor Ribič

»muskelfiber«.

Do cerkvice smo prispeli pred dogovorjeno uro in se šli malo pogret v gostilno. Tam so nas čakali še drugi pohodniki. V prijetni družbi smo skupaj nekaj popili, pojedli in poklepetali.

Sv. maša je bila lepa, sploh v tako žlahtni cerkvi s svetopisemskimi podobami znanega slovenskega slikarja Toneta Kralja. Res lepo! Mraza sploh nismo čutili, posebno ne takrat, ko smo si podali roke, si zaželeli srečo in se priporočili v Božje varstvo.

Po maši smo šli smučarji do vznožja hriba. Jaz sem imela smučanja dovolj in ostala sem spodaj, opazovala hribe in se zavestno nadihala svežega gorskega zraka. Vidljivost je bila odlična, samo po sončku se mi je tožilo. Povsod okrog je sijalo, samo na Višarjah ga ni bilo. Drugi pa so si privoščili še eno smučarsko vožnjo, saj so bile karte še veljavne.

Zato pa smo imeli na poti nazaj čudovit sončni zahod. Kar vzdihovali smo vsi skupaj ob izjemnem pogledu na ožarjene hribe, ki so se nam kazali skozi okna avtobusa.

Bilo je nepopisno, božansko in tak je bil zame celoten dan. Tomaž nas je varno pripeljal v Ljubljano. Žarečih lic in dobre volje smo odšli na svoje domove.

Marija Cigoj:

DUHOVNE VAJE V IGNACIJEVEM DOMU

Prvi marčevski konec tedna se nas je deset srčkov udeležilo duhovnih vaj pri Sv. Jožefu v Ljubljani. Koliko novih odkritij!

Ob jutranjem prebujanju s sprehodom na Ljubljanski grad sem ugotovila, da se tudi mesto prebuja tako kakor narava zunaj njega. Ptiči se začno oglašati, nato s tišino pozdravljajo prihod novega dne, ko pa sonce vstane, se tudi tu narava prebudi z vsem veseljem v nov dan. P. Roblek nas je spomnil na to, da nam je vsak nov dan podarjen.

Duhovne vaje niso duhovne zato, ker se pogovarjamo o duhovnosti, temveč ker nas vabijo k odkrivanju življenjske stvarnosti in Božje navzočnosti v njej. Duhovni pogovor je ukoreninjen v veri, je preprost, odprt za poslušanje, podeljevanje, sprejemanje in ljubezen ... Ko poslušam, kako skozi izkušnje drugih tudi meni spregovori Bog, duhovni pogovor lahko postane molitev.

Takole nas je p. Vili uvedel v duhovne vaje. Mislim, da smo to tudi »v živo« doživljali!

Tone Debeljak:

PRAZNOVALI SMO TOMAŽEVO PETDESETLETNICO

Naš dragi prijatelj, Tomaž Rozman, je prvo marčevsko nedeljo praznoval abrahama. Člane skupine Srce, svoje sorodnike in prijatelje je povabil k Sv. Jožefu, kjer smo bili najprej navzoči pri sv. maši, sledilo je okusno kosilo, obdarovanje, zdravica ob slavnostni torti, slikovna predstavitev Tomaževega življenja in zanimiva plesna predstava, ni pa manjkala niti harmonika. Torej za vsakega nekaj. Štejemo si v čast, da sem bil med povabljenimi, saj sem tako imel priložnost spoznati povabljenca, vključno z najdražjo in njuno hčerko. Priznam, da sem bil prijetno presenečen nad Tomaževo organizacijsko sposobnostjo, pa tudi nad domačimi. Še enkrat več se je potrdilo, da ljudje v sebi nosimo ogromno bogastva, od dobrote do še neodkritih talentov.

Člani skupine Srce se Tomažu zahvaljujemo za povabilo in mu še enkrat voščimo vse najboljše s pesmico, ki jo je spesnila Bernarda:

Tomaž naš, SRČNO se trudiš,
vestno šofiraš,
modro razlagaš.
Ko nas zabavaš,
nikdar ne omagaš.

O puncah sanjaš,
sprašuješ za mnenje.
Bereš, študiraš,
razlagaš, kakšen je svet,
za vse dobro ti si vnet.

Naj sreča in zdravje
te spremljata povsod,
naj ljubezen sije na tvojo pot.

Tone Debeljak:

SPOMLADANSKO POTEKANJE

Naša Helena je v soboto, 12. 3., organizirala čudovito druženje v naravi, s pridihom spoznavanja zgodovine.

Kakor je za gospo stare šole navada, nas je na startu pogostila s toplo špehovko. Njami! Hodili smo po hribih levega bregu Save nedaleč od Ljubljane. Pot nas je vodila čez pristno kmečko krajino do cerkvice sv. Miklavža. Sledilo je okrepčilo iz nahrbtnikov za telo in duhovna hrana z razgledom na Posavje in Moravško dolino. Ogledali smo si notranjost cerkve, bilo je poldne in dekleta so zapela angelovo čaščenje, Tone pa ni mogel mimo ogleda zvonika. Nazaj grede smo med prijetnimi pogovori osvojili še Cicelj in Murovico. Vseskozi pa nas je razveseljeval štiritačko Roc. V Zagorici smo si gledali muzejsko sobo tukajšnjega rojaka barona Jurija Vege, za zaključek pa si privoščili kavico v dolini.

Marija Cigoj:

NAPOVEDNIK AKTIVNOSTI

ROMANJE V BENEČIJO (STARA GORA IN ČEDAD)

Romanje organizira skupina SRCE Škofja Loka v nedeljo, 10. 4. 2011.

VODSTVO: Edo Erzetič iz Škofje Loke, zelo izkušen voditelj različnih izletov in pohodov, človek z velikim srcem in ogromnim znanjem, ki ga podaja na simpatičen način, član skupine SRCE.

ODHOD: ob 6.00 uri izpred Hiše kruha (uršulinski samostan Sveti Duh, Škofja Loka).

POT: mimo Ljubljane po avtocesti do Ravbarkomande, kjer bo postanek. Nadaljevanje proti Novi Gorici in Vrtojbi v Italijo, nato v Krmin (Cormons) in Čedad (Cividale) do Stare gore, kjer bo v starodavnem Marijinem svetišču Castelmonte sveta maša ob 11. uri, po njej pa malica iz popotne torbe. Nato odhod v starodavni Čedad, kjer si bomo ogledali:

- stolnico,
- muzej krščanstva in langobardski tempelj iz 8. stoletja (tu je vstopnina),
- rojstno hišo Pavla Diakona,
- obrambna vrata,
- spomenike Adelaide Restori,
- Hudičev most.

POVRATEK: po isti poti mimo Ljubljane do Svetega Duha. Prihod v večernih urah.

PRIJAVE: s. Meta Potočnik do 1. aprila 2011 na:

- elektronski naslov meta.potocnik@rkc.si,
- telefonsko številko 031/236-729.

P.S.: Ob zadostnem številu prijav (15 oseb), bomo romali z minibusom, sicer z osebnimi avtomobili. Cena prevoza je odvisna od števila udeležencev.

NA POT VZEMITE: veljaven osebni dokument, denar za vstopnino v muzej, hrano in pijačo (manjši prigrizek bo možno kupiti na poti).

V imenu skupine SRCE Škofja Loka toplo vabljeni!

LETOVANJE NA MURTERJU

Jezuiti nam bodo tudi to poletje prijazno odstopili svojo hišo na otoku Murterju in nam omogočili letovanje v dveh terminih po 10 dni, in sicer **od 10. do 20. 8. in od 20. do 30. 8. 2011.**

Interesenti za počitnice vabljeni k čimprejšnji prijavi. Prijave bomo sprejemali do zapolnitve prostora v počitniškem domu.

Ob prijavi je potrebno navesti:

- ime in priimek (tudi otrok),
- starost otrok in
- želeni termin počitnikovanja.

Ob prijavi je treba vplačati prvi obrok v višini 40 EUR (za odraslega), v aprilu drugi obrok (40 EUR za odraslega), pred začetkom počitnic pa še znesek za prehrano.

Počitniški dom je na čudovitem kraju ca. 50 m od morja. Na razpolago so štiri sobe s skupno 18 posteljami in prostor za dodatnih šest ležišč, ki jih je treba pripeljati s seboj. Nekaj prostora za šotor je na dvorišču.

V hiši so urejene sanitarije in tri prhe. Količina tople vode bo odvisna od moči sončnih žarkov.

Na dvorišču je pokrit prostor – jedilnica. Kuhinja je majhna in jo bo uporabljala »dežurna ekipa« za pripravo dnevnih obrokov.

Parkirišča v bližini počitniškega doma so poleti zasedena, vendar je mogoče parkirati nekoliko višje pri cerkvi ali kje ob obali. Pri dostavi bo mogoče začasno parkiranje v neposredni bližini.

V samem mestu ni urejene plaže, nekako 200 m od hiše je »divja plaža« s čisto vodo, kamenjem in možnostjo izbrati senco ali sonce. Prh tod seveda ni. Urejena plaža je v bližnjem kampu, oddaljenem od počitniškega doma ca. 1,5 km.

STROŠKI

PREVOZ

Od Ljubljane do Tisna je 380 km. Ob povprečni porabi 8 litrov/100 km bo za gorivo treba odšteti ca. 70 EUR na vozilo, za cestnine pa ca. 30 EUR. Cestnini se je možno izogniti z vožnjo po Jadranski magistrali, vendar je pot daljša.

PREBIVANJE

Ti stroški znašajo 80 EUR za odraslega, za otroke jih pa ni. .

HRANA

Za prehrano odraslega so ti stroški ocenjeni na 60 EUR, za starejše otroke (srednješolci, študentje) na 40 EUR, za osnovnošolce pa na 30 EUR. Dobrodošla bo tudi kakršna koli hrana iz lastnih vrtov.

IZLETI

Mogoče se je udeležiti organiziranih izletov v bližnjo okolico (npr. Kornati, slapovi Krke). O organizaciji se bomo dogovarjali na kraju samem.

DRUGO

Za prevoz večjih kosov prtljage bo poskrbel Tone Debeljak s svojim kombijem (npr. kolo, ležalnik), potovali pa bomo s čim manj osebnimi avtomobili.

Če vas v zvezi z letovanjem še karkoli zanima, pokličite Marijo Cigoj (051 335 404) ali pišite na e-naslov: marija.cigoj@gmail.com.

Za vsako skupino bo pred odhodom organiziran poseben sestanek .

DUHOVNE VAJE

Vsi programi bodo potekali v Ignacijevem domu duhovnosti, z začetkom ob 18. uri in zaključkom s kosilom okoli 14. ure.

POSTNA DUHOVNA OBNOVA

Duhovne vaje za globlje sprejemanje in razumevanje Kristusovega osebnega vabila za moje življenje.

Kdaj: od 15. do 17. aprila 2011

Vodijo: p. Viljem Lovše, p. Ivan Platovnjak in p. Jožko Zajec

ŠOLA ODPUŠČANJA

Duhovne vaje za vse, ki želijo doživeti, da je odpuščanje močnejše od obujanja mrtvih.

Kdaj: od 1. do 3. aprila 2011

Vodita: p. Ivan Platovnjak in p. Viljem Lovše

POSTNE DUHOVNE VAJE V VSAKDANJEM ŽIVLJENJU

Za vse, ki želite osebno srečati Jezusa, ali pa poglobiti svoj osebni odnos z njim. Duhovne vaje pod naslovom "Jezus Kristus živi! Srečal sem ga!", ki jih bo vodil p. Jože Roblek s sobrati in sodelavci, bodo potekale v postnem času, vsako sredo po večerni sv. maši, ob 19.45, v Marijini kapeli pri Sv. Jožefu v Ljubljani. Prvo srečanje je bilo v sredo, 9. marca.

Informacije in prijave pri Sonji Pungertnik vsak delovni dan med 8. in 14. uro na tel. številkah 051 613 374 in 01 23 22 077 ali e-naslovu zsi@rkc.si.

SREDINI DUHOVNI VEČERI

11. 4. 2011: Bolečina, bolezen in križ v ignacijanski duhovnosti

18. 5. 2011: Poklic in poklicanost v ignacijanski duhovnosti

25. 5. 2011: Ekologija v ignacijanski duhovnosti

1. 6. 2011: Vesoljnost v ignacijanski duhovnosti

Marija Cigoj:

OGLASI, OBVESTILA

Srečanje skupine SRCE bo v ponedeljek, 28. marca 2011. Datumi srečanj v tem šolskem letu bodo še: 18. aprila, 23. maja in 27. junija 2011 ter poletni srečanja.

Prostovoljne prispevke lahko oddate na vsakem srečanju skupine SRCE **Cvetki Videnič**. Če vam bolj ustreza, jih lahko nakažete na transakcijski račun Duhovnega središča sv. Jožefa št. 02014-0253671357, s pripisom: **za skupino SRCE** (darovi za Duhovno središče, Nova Ljubljanska banka, d. d., podružnica Moste).

Svetovalnica za pomoč ljudem v stiski: v DSJ-ZSI deluje svetovalnica za pomoč ljudem v stiski, v kateri strokovnjaki pomagajo v osebnih stiskah, pri težavah v odnosih, pri vzgoji in partnerstvu, tudi razvezanim in glede oseb s posebnimi potrebami.

Informacije in naročanje: vsak delovni dan med 13. in 14. uro po tel. 01/2322-077.

Bralci glasila SRCE ste nagovorjeni, da ga popestrite in obogatite s svojimi prispevki. Pošljite jih na e-naslov marija.cigoj@gmail.com ali helena.skrlep@gov.si.

Urejena je **spletna stran** skupine SRCE. Obiščite jo na naslovu <http://srce.rkc.si/>.

Objavljene so novice in obvestila, ogledate si lahko vse številke glasila SRCE, arhivske mape, fotogalerijo. Zaželjeni in dobrodošli so predlogi za objavo na spletni strani. Pošljite jih na e-naslov igor.ribic@ijs.si.

